

FOIĂ ENCICLOPEDICĂ LITERARĂ. *** APARE IN FIECARE LUNĂ DE DOUĂ-ORI

Prețul abonamentului :	PROPRIETAR ȘI REDACTOR :	Prețul inserțiunilor :
Pentru Austro-Ungaria 4 corone Pentru România și străinătate . . . 6 franci	IOAN BACIU preot.	Pentru publicațiunile de presté tot anul (de 24 ori) tot după 50 cuvinte cu litere garmoud se compută 1 coronă, er cu litere mai gróse duplu.

3.15 Maiu la Seliste.

Dómna preutesă la băi.

Nu zîmbiți — că nu-i de ce! Dómna preutesă merge la băi.

Atîta e totul...

Ce??... Dómna advocatoresă merge la băi. Soția judeului de tribunal le cercetează în totă vara. Medicul cercual răsullă 2 s'au 3 luni (sêracul) în timpul verii — căci Dómna Doctoriță e dusă la băi

— Și-apoi — popă fiindcă-i numai popă, se nu 'și potă trimite barêm odată nu în an — dar în viață, pe preutesa lui la băi??

Ba pôte!... cum se nu potă!

Veđi bine, dómna advocatoresă la auđul acestei vesti ne mai pomenite, nu zîmbesce numai, ci ride un ris homeric încât dómna doctoriță de preste drum aude, deschide ferestra și întrebă.

Ce te-a ajuns Elisă?! riđi de risipesci casa pe tine!

Dragă!... te rog, fugi preste drum... O noutate hazlie, cum dic pe la București... auđi?!... te rog puneți o n-framă, dar curund... Te asigur că nu vei regreta.

Doctorița dă năvală pe ușă, rêtornă bucătăresa, ce tocmai voia sê-i servescă cafeiul de dimineța, dar fără a băga în samă strigătul ei desperat... fuge preste drum.

Sermană bucătăresa!... Tu ești prima jertfă a mergerii preutesii la băi.

În sfârșit prelinele se sêrută. Dómna advocatoresă ride într'una, că seic de ce, er dómna doctoriță ride fiind că ride dómna advocatoresă. Și rid, de prăpădesc.

Dar spune-mi în sfârșit scumpă de ce riđi? Me faci se mor, de curiosă ce sum.

Pe rind dragă — pe rind... O noutate interesantă, ai se te crucesci, ai se te miri!... Inchipuesceți preutesa...

Da, gândeam eu că despre preutesa e vorbă, strigă acum doctorița — și ride... că dór acum și domnia-ei avea de ce se ridă... Ei bine... preutesa???

Preutesă merge la băi!

La tóte s'ar fi asceptat dómna doctoriță — dar la acesta noutate niciodată. Dacă er fi đis cineva: Preutesă... a cădút din pod când își scoborea ghebele se puie rêsboiul — și că și-a frânt un picior... Ce?!... Era lucru natural... preutesele pun rêsboiu și le trêbue ghebe, er ghebele sunt aternat pe sfóră în pod; ergo... pot cădea din pod. De-i s'ar fi spus că preutesa eră și eră se asceptă la un eveniment îmbucurător familiar... ce ar fi fost aici de mirat... Tóte preutesele românesci... cât îi lumea se ascepta la eveniminte de acestea... și altele... și altele.

Dar că preutesa se mergă la băi, asta era cum ar đice dómna soție de Judecător — prea — prea și prea forte forte, minumată noutate.

Deci pe ris... ridea doctorița ca patru advocatoresă. Ci — că domnia-ei acum începea numai... încă nu simția oboselă și... fie-cărei ființă de pe lume, Đ-đeu i-a rînduit o muncă care sêl obosescă, și se-i facă la rîndul sêu se-i ticnescă bucătura ce o duce la gură.

Când n'au mai putut ride, advocatoresă luă vorba:

— Acum unde se mergem noi, dacă preutesele merg la băi? Numai ce nu ne-om face de ris, se mergem și noi!

Dar... Elisă dragă ce se facă preutesa la băi?

Ce doftor i-a recomandat băile?

Ia, nu te mai face... ei că bărbatul teu e doctor ori ce naiba?!

Nu-i modru se-i fi recomandat el... miar fi spus și mie ceva.

Ei ce mai sei? bărbății tac și fac.

Drept ai dragă er noi tot blaterăm... și nu facem nimic.

Asta nu stă dragă doctoriță, încât pentru tine. Sei ađi-vără la băi ce ochi dulci făcei... Dar pardon... n'am se mai vorbesc de băi... acum le-a luat în arîndă preutesele!

... Toc, toc... toc!

— Întră!

O femeie respectabilă și în etate, cu ochelari de aur pe nas, întră.

E dómna Judecătóriului... Doctorița i sêrută mână stângă advocatoresă cea dreeplă, er matrona drept-recompensă — le sêrută frunțile pudrate — cu buze rumenite.

— Ceva grandios dragă — ceva colossal... ceva prea — prea... o noutate. Sciți că preutesa merge la băi? întrebă matrona pe neveste.

— Chiar 'mî spunea Elisa... rêsponde doctorița suriđind cu reutate.

— Am cumpenit tóte lucrurile carî ar putea rezolva pe o preutesă se mergă la băi... și n'am aflat nici unul... Ce o duce pe ea la băi?

Vrea să se distragă? dacă cei 6 copii îi prestau destulă distracție.

— Vrea se amuzeze?... Br... se tăcem de asta.

— Vrea sê-și petrecă? dar lumea așa-i făcută cât numai atunci ai dreptul a-ți petrece... când insuți poți face pe cineva sê-și petrecă.

Și... per conclusionem a contrario — cum đice bărbatul meu — Judecătóriul; preutesă pôte ședeă acasă... se face de ris... Io — vê spun că se face de ris.

* * *

Preste drum — precând sexul frumos conversară — d-l advocat cu doctorul stau de vorbă:

— Sermanul severean... și đicî că i-e bolnavă soția? întrebă advocatul.

Da, inse din fericire... o lumă-două la băi și o să se însănătoșeze cu desevirșire. M'a constat inse forte mult se o fac să se resolve a merge la băi. Mi-a adus înainte stagnarea economiei. Soțul și copii rêmăși pustii, cum đicea ea. Și când o auđiam, simțiam o durere la suflet, par că ne înecam... sei tu de ce!

Da, da, te înțeleg... a nóste sei că n'ar afla obstacule când e pe pornite la băi...

— Hei frate! la ce ne-am mai plânge... Suntem cum suntem. Nouê ne-a trêbuit păpușe — carî dacă le apeși pe sim rid și bet în palmă... Preutesă-i chiar femeie, 'și vede de căsuța sa — și i soția adevêrată la bine și la rêu. Ce demnitate se rêsfrânge pe fața ei. Ce demnă e în portare... Cum nu vorbesce de nimenea rêu. Veđi în ea femeia devotată soțului, familiei, vedî în ea cum đice Pederzani „pe preutesă omenimei”, intrupată în o preutesă a nêmului nostru.

De preste drum rêsuna risul argințiu și modern a domnelor... Soții le aad și se privesc tristi.

— Er rid de cineva đice advocatul...

— Așa 's a nóstre frate! Sunt culte!!

* * *

A trecut o sêptămână de când preotul Severean și-a petrecut pe preutesă la băi.

Drept avea soția; au rêmas pustii.

O soră alui Severean era aici ce-e drept, ear lipsa soții și a mamii tot se simția.

Sora lui Severean avea se fie odată ce e acum preutesă — dar încă nu era dedată cu nevoile vieții și cu necasurile ei.

Tocmai eșise cu pruncii prin grădină.

Era vara în toiul ei. Miresme în aer, covoră de flori pe pământ, ceriu limpede de-asupra, murmur de isvóre și paseri carî cântau desmierdând auđul...

Severean singur în casă cetea o gazetă. Nu scia însuș ce cetesce. Cu gândul în sute de părți și mai ales în o parte.. nu înțelegea nimic... Cu totul alt fel e când Maria e acasă. Ea șede lângă lęgân, el îi cetesce și esplică... Câte odati chiar se dispută. Mai ales disputa 'l înveselea pe părintele Severean, disputa cu Maria.

Tot-de-auna ar fi învins Maria, dar nici odată nu putea de copil, că era mic și neastimpărat, și când era disputa ma interesantă, preutesă t.êbuea se-și grigescă copilul.

Așa ar fi și acum... dar Maria-i la băi. În casă parcă-întunerec în ziua mare. Soția bună-i la băi, nu sê-și petreci ei să se însănătoșeze.

Părintele Severean era trist... Trist-de tot căci era singur. Cu 6 copii și cu o soră — și totuși, singur.

Cu preutésa — de ar fi fost, numai cu ea — singur și pustiu nu s'ar fi simțit.

Sta cu capu rîzimat de mîna stîngă la masă și privea în gol.

Gol nemărginit era și în inima lui.

De odată se scolă... se preumblă odată... de două ori, de mai multe ori dela ușă până la masă — ca omul ce și-a pierdut nedejdea din lume. Apoi repede, ca și când i-ar porunci cineva 'și îmbracă caputul ce avea mai bun, strigă pe sora sa cu copil din grădină și le dice:

— Eu plec la tren. Cu trenul de două ore dacă pornese pe sară 's la băi... Măne vin înderăpt. Grigiți de casă!

Și preotul Severean porni la tren.

Aseptă puțin... trenul sosi, urcă... un fluerat prelung... apoi duruțul monoton început.

Mergea cu dor ferbinte 'n suflet. De-o săptămână nu și-a vădut soția!

La imediata stațiune trebuca se asepte vre-o dece minute. Se încrucișau trenurile. Unul vinea de cătră băi, și mergea pe linia directă mai departe, altul era trenul cu care sosea părintele Severean și care se asepta pentru a lua de pe el oșpeții ce aveau voiă se călătorească spre băi, și pre care Severean urcându-se spera sub sară se-și îmbrăçoșeze nevasta.

Erăși un fluerat lung și ostentit. Trenul sosi în stația sus amintită.

Severean se scoboră. Nu intră în sala de aseptare. Se preumblă pe peron cu pași nerăbdători și gânduri și mai nerăbdătoare.

Încă 3 minute și trenul spre băi pleca.

Severean privește pre o fereastră în sala de aseptare se vadă dacă vor fi mulți pasageri... dar ochii lui remasară pironiți — gura întredeschisă... se părea că totă viața și-a concentrat-o în acea singură privire.

În fundul sălei o femeie... întocmai ea și el acasă, cu cotul pironit pe masă, cu capul frumos și blând și demn rezemat de palmă privea în gol și se gândea...

Era Maria, era preutésa!

... Și s'a desmetecit părintele Severean, și a intrat în sală. Ea l'a vădut... a grăbit... dar n'a fugit — înaintea lui, l'a îmbrăçoșat și a dis:

— Am pornit... spre casă... chiar d'oiu muri... dar nu pot fără voi!! Și tu unde mergi?

— Am pornit și eu — mi-am lăsat copiii cu sora mea acasă. Nu mai putem fără tine!!

La spatele lor doctorul și avocatul cu soțiile lor gata de a se urca în tren... spr a merge la băi...

- - Prostă... au murmurat damele.

— Ce soț fericit... au gândit bărbații. Și au pornit la băi — er părintele cu Maria la... fericire!

— Ce diceți??!

George Simu.

Mormântul Juneței.

Paseri, dragi și cântărele — pentru cine măi cântați?
Raze, dulci de primăvara, pentru cine oscilați?
Și voi, Zine, copilițe — pentru cine măi zîmbiți?
Și voi, flori mirositoare, pentru cine înfloriți?

O! Juneță timp de aur și viață din Elis, —
Nu măi ești, — de mult murit'ai ca un flutur, ca un vis.
M'am schimbât, eu sum acela la, privire și âmblat:
Altă față, alte gânduri, de când dragă măi lăsat!

Nu avui, de cât un cuget și-o dorință cu ardor,
N'am avut dureri în suflet, de cât dor și eră dor:
De cât dor, să mă iubească, o copilă: ochi profunzi —
Și-o cântare aveam: nume: „S'o veți Maică n'o mai uiti!”

Și-o cântare aveam numai: „Deu, la mine eu pre lume
Deu, la mine, nu rostisem, Inger dulce al teu nume!”
Și când mă-ntrebă Măicuța, că-s blăjin și-n gândurat
Am tăcut, n'am dis nimica, — am tăcut și-am suspinat.

Și ați toate acestea, toate, — 'și dorm somnul lor sub glia:
Lumea mândră, nu sciu mândră-i ori e neagră și pustia?
Dar' privesc în *pratul jalnic* o țerenă-ntunecată:
Veți, acolo e-ngropată *tinereța mea frumôsă!*

Cine m'ore — odată — 'n lume, este mort și mort remăne,
Ca și ziua care trece și trecută-i, nu măi vine:
Chiar astfel trecuși Juneță și tu dragă măi lăsat.
De atuncia altă față, alte gânduri și oftat.

Și, — copilele frumose, cu păr sacru de Vestală
Rușinosă ca Mimosa, la privire cu sfială,
Cum măi cântă de doiosă al Juneței timp de aur.
Ce-n comună Inocenția cu dafin și dulce laur.

Cum au mai cântat Juneța în Edenul plin de amor,
— Ingânându-se în trile cu al Ingerilor chor —
Primii omeni, fii vieții; — și în nopte și în di
Nu puteau să o admire... n'o puteau destul mări.

Cum au măi cântat Juneța, Dafne, tinerul păstor
Resumău a lumii crânguri de-alui vers pătrunzător,
Ah! Că nu pote să spună, lumea-n treagă și ați vedea
Căți erau, cari să facură vit pre lume pentru ea?!

Dar' Mireasa cum măi plânge, când pășese-n cununia
Te, îngropă, o! Juneță, te îngropă pre vecia!...
Eră Mirele cu lacrimi 'și aruncă peana jos,
Și remăne pălăria fără struț, — ce dureros!...

Te-am jălit și mal! Te plânsem, când m'am despărțit de tine
O! Juneță, și c'un suflet am-jurat în rău, și în bine:
Visuri sante, doruri scumpe, idealuri de poet,
Un' sunteti, — în dar ve cant — v'ați stins tote-'n cet in cet?

Nu-i minune, că plânesă primul om cu-a s'a soția,
Când o mână-i scosă-afară din a Raiului câmpia:
Ei 'și plânse tinereța, inocenția, visuri dulci,
Visuri dulci de tinereță, ce trecușe toate atunci!

Visuri dulci de tinereță noi le plângem tot mereu,
Când pășim pre pragul vieții și gustăm al lumii rău:
Când pășim din Raiul dulce, pre pământ se fim martiri
Și ne-alegem c'o viață de oftări și suvenir.

Întăriți-ve la inimă, o! Bărbați loviți de sorte,
Că fericie nui în lume nici un om până la morte!
Resumați a v'ostre dile, ce-n Juneță le-ați aflat,
Și ve consolați cu ele, dacă dulce le-ați gustat?!

* * *

Paseri, dragi și cântărele; pentru cine măi cântați?
Raze, dulci, de primăvară, pentru cine oscilați?...
Și voi, Zine copilițe — pentru cine măi zîmbiți?
Și voi, flori mirositoare, pentru cine înfloriți?

S. P. Șimonu.

Brumă.

*A brumat deu, pré de vreme!
Par că-i alt sóre mai rece...
Frunza plânge, frunza geme,
Călarind pe vânt — tot trece!*

*Și se duce, până unde?
Dela dél, plecând la vale.
Fuge p'a râului unde
În a recinicieii cale...*

*Tremurând, frunza se lasa
Prada firii nascătoare:
Că în locul ei se ésa
Alta, 'n vreme altui sóre...*

*A brumat, s'a pus recela!
Pe cororul ca mătasa —
Pare 'utins'o mucedela...
Cât de trist me simt în casa!*

*Tóte și-au schimbat viéta,
Și unghetele sunt pline...
Dulce „bună dimineța“
Adi cu mult mai tristă-mi vine*

*A brumat pré 'ngrabă afară?
Fie c'a venit la vreme:
Inima mea mai din vară
E brumată... numai geme.*

*Căci cu bruma-i e de dată:
Dar aș vré, locu-i se'l iee
Alta, ca și cé de-odată...
Simul meu e 'nchis, nu-i chee.*

*Ca se potă se'l descuie,
Tineréta-mi s'o adune
Veselic în el se puie:
Ce-a trecut o, mai mult nu e!*

G. Bodnariu.

Caprițiu

— Comedie într-un act de Alfred de Musset

(Urmare)

Scena VI.

Matilda, Madame de Lery.

M. de Lery: (afară:) Nicăiri nici o suflare. Ce se însemneze acesta? Așa umblă omul aici cași într-o moră. (Deschideți striga rișind:) Madame de Lery! (Intră. Matilda sê rădică). Inca odată bună sara dragă; nu este servitoriul acasă? au alergat în cöce și în colo ca se afiu pre careva. Oh-sum până acolo! (Sede.)

Matilda: Desfă-ți mantaua.

M. de Lery: La moment, inghețu. Îți place blana asta de vulpe? Așa spun că e articlu de Ethiopiă. Mai știu eu ce e.

D-lu Lery mia aduso din Holandă. Eu sincer vorbind o afiu urită voiu purta-o așa de-vreo 2-3 orî — după cuviință, apoi o dau Ursulei.

Matilda: O eameriera nu pote umbla în o astfelu de manta.

M. de Lery: Drept ai, voiu face din ea acuși o mică draperie.

Matilda: Noa dar frumos a fost balul?

M. de Lery: Oh Ddeule! balul? Căci doră eu nu viu de acolo. Nice nu ai crede cum am umblat!?

Matilda: Doră nu ai mers la bal?

M. de Lery: Cum se nu? acolo am mers, dară nam intrat. Acesta e de ris. Intipuescelți ce inbulzală! (Ride cu hohot) D-ta firesce te sparîi de așa ceva, nu-î așa?

Matilda: În adevăr, nu-mî place când se inbulzesc trăsuri-rile una preste alta.

M. de Lery: E și un lucru miserabil acela că omul se fie avisat numai la sine. În zedar am strigat visitiului: înainte, înainte! Nici nu s'a mișcat. Cât de serioasă am fost! Mi venea se mē suiu pre capră și 'îi garantez că așa aș fi trecut preste întregă mulțimea de trăsuri. Afară de aceea e un lucru prost ca omul în ținută de paradă se stee acolo și se vadă cum i-se udă feresta trăsuri, pentru că abstrégând dela tóte aceste neplăceri, mai era și o ploă grozavă. Timp de 1/2 oră cu aceea m'am distras că am privit trecătorii cum mai frământu cea tină și în fine am dis visitiului se mäne în dărăpt. Acesta a fost balul meu. Focul acesta-mî cade forte bine. Nouă renasceri. (Și depune mantaua. Matilda sună. Intră servitoriul).

Matilda: Tea. (Servitoriul ese).

M. de Lery: Așa dară D-lu Chavigny s'a dus?

Matilda: Dus: așa cred că la bal a mers și n'a fi măi pălît ca D-ta.

M. de Lery: Intre noi vorbind eu așa cred că D-lu Chavigny nu mē pote suferi de loc.

Matilda: Te asigur că te înșeli. De sute de or' mia spuso că te ține una dintre cele măi plăcute femei ale Parisului.

M. de Lery: Se fie drept? Acesta e un lucru tare plăcut dela el, dară o și merit pentrucă el mie încă forte mî place. — Teășiu ruga dragă pentru un ac!

Matilda: Acolo lângă perimuța de ace.

M. de Lery: Palmira asta astfelu de veștinte cosă, ca omul nuși măi simțesce umeri și în tot momentul cugetă că pică de pre el ea a cusut mânecile aceste?

Matilda: Da!

M. de Lery: Tare draguțe, tare bune. Drept că nu e măi frumos ca mâneci netede; însă mult a trebuit se treacă până ce m'am putut deda. Așa cred că nu sunt pentru femeile grase, pentrucă o damă grasă cu mâneci netede are aspectul unei locuste: trup gros și picióre mic.

Matilda: Frumösei asemănarea. (adue tea).

M. de Lery: Doră nu? Uităte numai la D-șora Saint-Ange! Inse prea slabă încă nu e bine se fii, pentrucă atunci nu remâne nimica din noi. Contesa D, Ermont e atât de mare încă când o ved tot deauna-mî vine în minte spenzurătorea (fureile) Conced că are cap frumos, dară este cași când ai pune un portret în vârful unei rude.

Matilda: (rișind) Pottesci dragă?

M. de Lery: Numai apă ferbinte cu o scamă de thee și o picătură de lapte.

Matilda: (i törnă) Ai de cuget se cercetezi mäne pre M-ma de Egly? Cu permissiunea D-tale te voiu insoți.

M. de Lery: Ah M-ma de Egly! Și acesta e un esemplariu. Cu frizura ei și cu piciórele ei tot deauna-mî aduce aminte acele mături mari, cu carî măturiăm paingini de pre păreți. (Bea.) O cercetez, de bunăsamă o cercetez. Dar nu se pote, mäne este concert.

Matilda. Acea e adevărat că nițel e o creatură cam curiosă.

M. de Lery: Te rog uitate la mine!

Matilda. Pentru ce?

M. de Lery: Uitate în ochii mei, așa deschis...

Matilda. Observezi dără ceva deosebit la mine?

M. de Lery: De bunăsamă. am dat, ochii-ți sunt roșii, ai plâns, e chiar ca lumina soarelui. Ce s'a întâmplat aici, te rog scumpă Matilda vorbește!

Matilda. Ți jur că nimica. Și ce sar fi și putut întâmpla?!

M. de Lery: Acea cu nu-o știu; ved înse că ai plâns; ți sum spre greutate mă duc.

Matilda. Din contră scumpă. eu te rog rămâi.

M. de Lery: Sincer o țieci acesta? Dacă voesei rămân, înse atunci, mi împărtășești supărarea-ți? (*Matilda scutură capul negativ*). Nu? Atunci mă duc, pentrucă poți vedea, că în mo-

mentul ce nu-ți pot fi spre ajutoriu — deși fără voie, — ți sum spre greutate.

Matilda. Rămâi prezenția D-tale mie prețiosă. Convorbirea D-tale de spirit mă distrage și chiar de ași și avea ceva supărare realitatea D-tale o alungă.

M. de Lery: Veți eu te iubese. D-ta pote mă ții de o femeă superficială; în lucruri seriose înse sum măi serioasă ca orî cine. Nu pot pricepe ca se se pota juca cineva cu inima și pentru acea multora le pare că eu nu am inimă. Știu eu ce e suferința! M'au învețat se-o cunose tare de timpuriu. Și acea știu ce însămnă ați descoperi cuiva năcazul. Dacă suferința-ți este de așa natură ca so poți comunica și altora, atunci vorbește cu curagiu, fără nici o șfială, pentrucă nu din curiositate te întreb

(Va urma)

G. Nistor.

O scenă fortunată.

Ruga copilei.

*Copila sta înduișată
Cu ochii redicați în sus
La o iconă a lui Isus
Și se ruga:*

*Din mila Ta ne măsurată,
Din darul Teu cereșe și sfânt
Revărsă Domne pre pământ
Iubirea Ta!*

*Și s'a rugat cu pietate
Pentru părinții iubitori
Și pentru frate și surori
Și pentru ei.*

*Apoi cu mâinile aședate
Crucis pre peptu-i, s'a culcat
Și adormind — ca s'a visat
Cu Ionel.*

Aurel.

Lucrări cu firesul.

În numărul trecut am vedut cum sunt a se esecuta lucrările cu firesul, cari adî sunt atît de răspîndite și cu tote acestea dacă voim a cumpăra obiecte gata, sunt forte scumpe.

La compunerea deosebitorilor părți ne folosim fie de cue fie de cleiu bun. Dacă le cleim, trebuie să fim cu atențiune când ungem părțile, căci dacă le ungem prea gros, atunci cleiul ese prin crepături și ne face urit obiectul. Părțile cleite le legăm cu băgare de samă cu ața tare și le lăsăm se stee pînă a doua di, când deslegându-le curățim particulele de cleiu ce s'ar fi ivit icî-colea, cu un cuțit bine ascuțit.

După ce obiectul este cleit, dacă avem voie 'l putem colora, lustrui etc.

Modul cel mai simplu a colora lemnul este: a-l unge cu oleu de in curat. Acesta metodă se folosese forte des la lucruri din lemn de nuc și per: Să ung pentru prima dată bine cu oleu, să lasă să se svinte apoi să unge a doua oară.

Cu acesta procedură câștigă lemnul de nuc, arătând, uns cu oleu, forte mult.

Alt metod este: a unge obiectele cu un firnis de copal. Aici trebuie să fim cu atențiune și să purtăm penelul cu care ungem, meru in aceeași direcțiune, va-să-zică nu e permis a-l purta din sus in jos și apoi din jos in sus. După ce obiectul este destul de uscat pe deplin, atunci 'l ungem încă o dată.

Dacă voim ca ornamentele să se vadă mai tare, atunci înainte de a compune deosebitorile părți, cleim pe dosul acelor sau ceva ștofă corespundătoare, sau hârtie de staniol arginție, aurie sau de altă coloră. Putem folosi (fournire) făcute anume cari le căpătăm tăiate ($1\frac{1}{2}$ m grosime) și vâpsite gata.

Trebuie să trag încă atențiunea on. cefitor asupra împrejurării, că aceste lucrări pre cât sunt de frumoșe pre atît sunt de gingașe is chiar din cauza acesta trebuie să fim cu mare băgare de samă când prătuim sau când le curețim, căci se rup forte ușor

Nițu.

Contra sgaibeii.

În 3 deci de lapte pröspet se fërba bine $1\frac{1}{2}$ șemle, (și nu chilli) d. 2 cruceri safran $1\frac{1}{2}$ ceapă rădăluită; cât jumătate cantitatea cepei să radî cu cuțitul sopen de haine, și ferte la olaltă in laptele deja clocotind pînă se face un pep mole. Tot din 2—2 ore trebuie schimbat, și apoi de 2 ori pe di (înută rana pînă când cu o cărpă mole o speli in apă călduță, și in 24—50 de ore sparge rana, trebuie se fie forte renitantă ca in 3 zile se nu spargă.

După ce sparge rana, trebuie mai adese ori pus pe ea, și spălată încă mai adese ori. La început dore puțin insă când se apropie de copt dore mai tare: 'l garantez inse că bube cari medicu nu lea curat in 2—3 luni de zile, cu asta medicină sa curățit deplin și fără urme 'n scurtă vreme!

Dacă se gată faci alta din nou.

Mai mult de atîta se nu faci căci se serbezese și miröse réu. —

Tot deauna trebuie pusa medicina pe rana cam călduța.

S. P.

Reperarea mînușilor negre de glace.

Dacă acele sunt röse și descolorate, se facem in modul următor: o linguriță de oleu bun de migdale se amestecă cu 6—8 picuri de negreală (cerneală), cu un penel mole se da peste locurile defectuöse ale mînușilor și se lasă câteva ore pe o hârtie, ca să se usce.

Pustiirea șvabilor (insecte mari negre, ce se fac prin odăi.)

Șvabi sunt pătimaș beutori de bere și patima acesta se pote folosi ușor, srpe stîpirea lor. Se ice o sticlă cu gura largă (spre esemplu, sticlă de compot), se umple pînă la jumătate cu bere, eventual amestecată cu zahar sau miere de stup. Sticla acesta se enfundă in pămînt așa, ca marginea sticlei sa fie la supra fața eglă cu pămîntul. Dilicately acesta a șvabilor îi ispitesce și cad in sticlă, din care nu mai pot eși. (T. L.)

DE ALE POPORULUI.

Cuțitul țiganului.

(Anecdotă.)

Măi țigane, om de vrajbă
Spune-mi mie, cine naiba
Te-a trimes pe la hâmbariu.
Și-apoi brișca-ți cea urită
Ce-a cătat pe lângă pită
Și pe lângă cel mălaiu ?

Dar țiganul, haraminul
Alb la față ca caminul

Disuia din colți rînjind:
„Hei de-ar sci ți-ar părea bine
D'apoi ia-avusei la mine
Ăst cuțit cam ruginit,
Și mi-o fost de densus milă
Ca se'l țin plin de rugină
Și l'am pus la hai tocilă
Să se faci ascuțit!

Theodor A. Bogdan.

Căpitanul.

— Baladă pop.

Com. de: *Theodor A. Bogdan*, inv. în Bistrița.

Foicică floare creață
Căpitane d'albă față
Scobori jos din deal în vale
Că-ți mōre mândra de jale
Și de dor și supărare.
— „Lasă mōră că nu-mi pasă
Că găsesc în locu-i șesă,
Albe 'n față și frumoșe
Negre 'n ochi și drăgostose.
Că n'am gând de dragostire
Că am gând de vitejie!
— „Trandafir cu frunza creață
Căpitane d'albă față
Adăncesci din deal în vale
Că-ți mōre murgu pe cale
De povara și de fōme.“
— „Las' se mōră și se crepe
Că mai am acasă șapte,
Sdraveni, negri ca iadu
Și d'albuți ca ometu.
Șapte caș ca șapte smei
Nu-iaș da pintr'-ochii tei.“
— „Căpitane, mustecios
Scobōră-te iute 'n jos
Că vine turcu fālos,
Neveste se 'n celuiască
Fete mari se ne cinstească.“

— „Ale lei ciocoī de cāne
De-aș trăi bare-m pān' māne
Se-adăncesc în jos la tine
Se te 'nvēi la omenie.
Că mi pușca oțelită
Și sabia ascuțită,
Vino 'ncōci ciocoī de cāne
Că nu am frică de tine,
Că 'napoi, sciu, nu-ți 'ntōree,
Că mi's armele din tei
De te-ajung îndată piei.“
— „Căpitane mândra floare
Vai de a tale dīlășore
C'ai ajuns în grea prinsōre.“
— „Las se zac se mā topesc
Cu dīle se mē sfârșesc
Căci 'nam vină nici de loc
Dacă 's om fără noroc,
Dar' am gând pe D-țeu
C'a fi și pe gându meu,
Se mē vād în codru iară
Cu pușca pe subsuōră
Cu ciocoī duși din țară.
Ale lei ciocoī strein
De te-aș strēnge-odată, la sen
Ț'aș arēta cās, *romān*.“

CRONICA.

† **Necrolog.** Elena Posmușian fiica preotului Elia Posmușian preot gr. cath. în Ragla a reposat în 4 Maiu a. e. în etate de 19 ani o deplâng numeroși consăngenii precum și toți cei ce a cunoscut, fiei țerina ușoră și memoria binecuvântată. —

Descoperirea unei comori. Din Viena se anunță, că un student dela universitate, cetind un vechiū mauscript, a aflat de acolo, că o comoră compusă din aur și din argint a fost ascunsă într'o mănăstire din Galiția. Studentul întrebând pe cardinalul-archiepiscop, dacă în cas, când faptul va fi esact, ar ave dreptul la jumătatea comorei, primind un răspuns afirmativ, studentul plecă în Galiția. Cercetările sale au fost încoronate de succes și s'a descoperit un tesaur în valōre de peste 2 milioane corōne. (G. T.)

Un prinț teatralist. Intre membrii teatrului rusesc din Moscva se află și prințul Sumbatow, care dīlele trecute a sosit la Belgrad (în Serbia), unde se produce în mai multe reprezentații dramatice. A fost primit de Sērbi cu mari ovații.

Principele Ferdinand se căsăt. resce. O scire din Paris anunță că acolo s'a răspândit scirea despre căsătoria principelui bulgar Ferdinand cu principesa Clementina, fiica regelui Leopold al Belgiei.

4000 de vagoane noue a comandat ministrul ung. de comerț pentru drumurile de fer ungare reg.

Drumond, editorul diarului parisiian Libre Parole este pedepsit cu 20.000 franci, pentru-că a vătēmat pe baronul Roteschild Henric. (T.)

În nāsip îngropați de vii. Din Rozsnyō se anunță, că în

mina din Alsō-Sajō s'a demolat un deal de nāsip, îngropând de vii 6 muncitorī, dintre cari au fost scoși morți doi înși.

(T. P.)

Semnul crucei pe polițe. Dacă pe o poliță lângă numele unei persoane care nu știe serie, se află cruce, și cel ce a sēvirșit iscălirea este indicat ca scriitor de nume, — declarația cambială este a se privi ca manca, chiar și în caz când iscălirea depe poliță s'ar fi facut în urma unei plenipotențe. (Curia reg. sub Nr. 1181 ex 1901).

Producțiune teatrală. Luni în 6 Maiu n. se va da în școla gr. cat. din Ighiu o producțiune teatrală, din prilejiul adunării generale a despărțemintului Alba-Iulia, a reuniunii învētătorilor archidieceșani. Venitul curat se va împărți între despărțemint și școlă. (Unirea.)

Oraș mi'ionar. După-cum arata rațiol cinile pe anul trecut ale orașului Alba-regală, încheiata săptămāna trecută, erașul avea la finea anului 1900° avere în valōre de 10,696.564 cor. Datoriile erau 2,437.135 corōne; deci averea activă curată reprezenta 8,259 428 corōne. — Mai are ore pāreche între orașele din Ungaria? (T. Pop.)

Duel între femei. În orașul Newkirk din America, două femei: Mrs. Seiglin și Nrs. Boughson, în urma unei certe, s'au provocat la duel. Arma a fost pistolul. Secundanții: fiicele d-nei Seiglin. Duelul s'a sfirșit cu rānirea d-nei Seiglin, care acum zace greu bolnava. ārbații celor două dame duelante acum se caută pe mōrte, ca cearta dintre femeile lor ză o repareze și ei tot cu arma. — Eată un pas spre — emancipație!

Părechea regală română la Budapesta, (25 Aprilie n.) Regele Carol cu soția sa, Regina Elisabeta, a sosit aici la 1 oră 45 minute p. m. La gară a fost întâmpinat de Maiestatea Sa Monarchul nostru, de Archiducesa Maria Valeria, de consulul român Mărgărețescu cu soția sa și de întreg personalul consulatului, de comandantul regimentului 6 de infanterie „Carol I.” etc. Monarchul nostru a sărutat mâna Reginei, ér pe Regele 'la îmbrățișat de două-ori. Regele purta haine civile. Societatea apoi a trecut în sala de așteptare a curții, unde soția consulului român 'i-a oferit Reginei un buchet de flori admirabil și unde s'a servit dejunul. Monarchul nostru purta uniformă de colonel român. Părechea regală română a plecat la orele 3 și jum. spre Fiume și Abbazia. (T.)

Caritatea. La administrarea averilor bisericesci din Șoimuș a mai încurs pentru fondul „Caritatea” următoarele sume:

Dela Dl. Elia Posmușan preot gr. cat. în Ragla	— 18
Michailă Mărginean econom în Ragla	— 40
Ioan Ruc, Ardan	— 30
George Șimon, Ragla	— 30
Andrei Kovács, Șieul-mare	— 30
Vostinar Ipate, Ardan	— 16
Pașcu Codărean	— 16
Teodor Luca Șoimuș	— 30

Suma . 210

Aducând mulțămită celor ce a contribuit cu obolul lor rugăm pre toți cei ce se interesază și le zace la inimă sörtea poporului nostru, se binevoiască a contribui cât de cu puțin pentru acest scop salutar. Din sumele încurse la fondul „Caritatea” în fie care au în Dumineca înainte de postul Sântei-mării se vor distribui:

- 50% fondului de ajutorare.
- 20% ajutoriu bisericilor mai sörace.
- 20% „ școalelor mai sörace.
- 20% „ bisericeii din Șoimuș.
- 20% „ școalei din Șoimuș.
- 10% fondului caselor parohiale din Șoimuș.
- 50% spese și remunerațiunii de Administrație.

Vasile Baci,
curator prim bisericesc.

Nr. 14 — 1901.

Convocare.

Membrii fondatori, pe viață, ordinari și ajutori din despărțemintul Bistriță al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român” se convocă la *adunarea cercuală* pe ziua de 3 Iunie n. 1901 în *Borgó-Prund* la orele 2 d. a. în sala școalei elementare fundamentale.

Ordinea de di:

1. Deschiderea adunării prin președinte.
2. Inscierea de membrii noi și încassarea tacselor.
3. Raportul despre activitatea comitetului cercual.
4. Revisuirea rațiociniului comitetului cercual pe 1900.
5. Stătorirea budgetului pe 1902.
6. Alegerea directorului despărțemintului și a comitetului cercual pe ciclul 1901—1904.
7. „Stupăritul rațional” prelegere liberă ținută de d-l Ioan Corbul.
8. „Povețe igienice” prelegere liberă ținută de d-l Alexandru Pop dr.
9. „Ceva din istoria ținutului nostru” disertație de d-l dr. Victor Onișor.
10. Alegerea delegaților pentru adunarea generală.
11. Distribuirea premiului de cor. 20. — în aur pentru pomărit și eventuale propunerii.
12. Inchiderea adunării.

Se invită la această adunare mai ales poporul dela sat și toți doritorii de înaintarea culturală a lui.

Bistriță, 30 Aprilie 1901.

Direcțiunea despărțemintului

Vasile Ranta
director.

Dr. Victor Onișor
secretar.

Deslegări de găciturii.

Deslegarea găciturilor publicate în nr. 6—7.

A
a N u
e l D o s
n e g R u z i
m a r s E i l e i
t e r p s i c h o r e
A N D R E I M U R E Ș A N
c r ă c i U n e s c u
d e l a R o c h e
e u t E r p e
i o Ș i f
l ă t
N

Caryatide
rachiten
enea
drontheim
inocento
nabuconodozor
tonlouse
alistrat
arama
dobrotinot
epitrop
varnava
eliade
revault
aspropotimos
terpsichore
arad

Inițialele dau „Credința adevărată.” Finalele cetite din jos în sus: desteaptăte române.

A deslegat bine: Donnele și D-sorele. Anastasia Crețu, (nasc. Țințariu Tor. Ozora), Karitina Țințariu (Roma-Petre), Angelina Țințariu (Panciova), Gizela Ghiurghoviciu (Panciova), Rozalia Nezin (Panciova).

Ilustrațiunile nōstre.

Frumosa ilustrațiune din fruntea numărului de față a Rev. Ilustr. ne înfățișează o animată serbare națională la ziua de 3 15 Maiu în comuna *Seliștea* de care se trăesci și se tot vedii. Er cea de pe pag. 69 ne înfățișează o *scenă fortunōsă* familiară de care se trăesci dar se nu mai vedii.

POSTA * * *

* * * REDACȚIUNEI.

D-lui I. C. abon. 437 în Cracovia, am primit, cele trimise și le vom face loc pe rend. Ve mulțămim.

D-lui Ioan Anca. compt. în Bucium-sasa, (fotografiii primim cu mulțămită cu deosebire de acele ce ar reprezenta porturi țărănesci din diferite părți, bisericii, edificii de școle românesce etc. salutare.

La ma! mulți. Din Anul trecut numai avem esemplare complete din Rev. Ilustr.